

## VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

986

### PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Autocesta Rijeka-Zagreb d.d., Zagreb, Koturaška cesta 43, kojeg zastupa predsjednik uprave Željko Denona, protiv rješenja tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/12-01/63, urbroj: 376-10/HP-12-02 (DM) od 4. srpnja 2012., u predmetu radi izvršenja odluke o utvrđivanju postojanja odgovarajućih uvjeta za zajedničko korištenje dijela kabelske kanalizacije, u sjednici vijeća održanoj 23. ožujka 2016.

#### presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj Autocesta Rijeka-Zagreb d.d. traži poništavanje rješenja tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije klasa: UP/I-344-07/12-01/63, urbroj: 376-10/HP-12-02 (DM) od 4. srpnja 2012.

II. Odbija se prijedlog tužitelja za odgodu izvršenja pobijanog rješenja.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

#### O b r a z l o ž e n j e

Uvodno naznačenim rješenjem tuženika se utvrđuje da tužitelj nije postupio po konačnom i izvršnom rješenju tuženika klasa: UP/I-344-01/10-01/555, urbroj: 376-04/HP-12-20 (DM) od 12. travnja 2012. (točka 1. izreke), a u točki 2. izreke tog rješenja se nalaže tužitelju da postupi na način pobliže naveden u članku 2. stavku 2.1. Ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju dijela elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme trgovačkog društva Autocesta Rijeka-Zagreb d.d. iz izvršnog rješenja navedenog u točki 1. rješenja, na način i u roku također pobliže navedenim.

Protiv navedenog rješenja je tužitelj podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe te obrazlaže razloge zbog kojih smatra da ista nije na zakonu utemeljena, zbog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno nepravilno izvedenog zaključka u svezi utvrđenog činjeničnog stanja, što je konačno dovelo i do nepravilne primjene materijalnog prava. Tužitelj dodaje da je u konkretnom slučaju riječ o odluci koja nije izvršna, jer upravni spor pokrenut protiv te odluke nije još dovršen. Također smatra da je ta odluka na način definiran u osporenom rješenju neprovediva odnosno izvršenje određeno na nezakonit način.

Nadalje navodi i druge razloge zbog kojih smatra da u postupku koji je prethodio donošenju predmetne odluke koja je ovdje izvršni naslov nije na nedvojben način utvrđeno da je upravo tužitelj infrastrukturni operater, već smatra da je to HAC koji je ujedno i prema odredbama Zakona o cestama, korisnik i upravitelj autocesta, a tužitelj samo koncesionar. Zbog toga zaključuje da nije niti u obvezi izvršiti predmetnu odluku.

Također dodaje da nije u mogućnosti izvršiti dio naloženih radnji u vidu omogućavanja pristupa elektroničkoj komunikacijskoj infrastrukturi i povezanoj opremi jer bi to bilo protivno rješenju Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, Uprave prometne inspekcije, Službe inspekcije cesta, klasa: UP/I-340-02/12-03/348,